No. 67. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 3 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt, voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Eerste Kamer.

Onder de gebrekkige instellingen, die bij ons dringend verbetering eischen, staat de Eerste Kamer der Staten-Generaal boven aan. — En geen wonder! het doel, dat door zulk een staatsligchaam bereikt had kunnen worden, scheen merde zelfs bij de oprigting niemand voor den geest; het doel dat men zich voorstelde is ijdel, ja belagchelijk.

Eene vergadering zamengesteld uit de aanzienlijksten van den lande, met persoonlijk talent der leden, den invloed parende van geboorte, bewezen diensten en vermogen onafscheidelijk, is een staatsligchaam, dat in zijne zamenstelling den waarborg vindt om een verstandig aangewezen of gekozen doel te bereiken. En dat doel ligt voor de hand:

Wanneer de Tweede Kamer door zwakheid, onkunde of ministeriëelen invloed een maatregel, goedkeurt met het ware belang der natie strijdig, dan bestaat er in een herhaald onderzoek een nieuwe waarborg daar, waar de eerste ongenoegzaam bevonden is; dan kan de natie, het oordeel harer vertegenwoordigers in de Tweede Kamer wrakende, nog met kracht hare stem doen hooren, en ons Hoogerhuis, door de vroegere discussie voorgelicht, door de afkeuring met het aanvankelijk verkregen resultaat gewaarschuwd, kan een dreigend gevaar nog grondwettig afkeeren.

Doch zulk een werkkring kan zonder publiciteit onmogelijk vervuld worden; om de natie van het nut eener dubbele vertegenwoordiging te overtuigen moet het vernieuwd onderzoek in de Eerste Kamer niet alleen *met ernst en waardigheid* geschieden, maar het moet *onder het oog der natie* geschieden. — Al vervult de Eerste Kamer met nog zoo veel ijver hare taak, zoo' lang zij zulks achter de *coulisses* doet, zal het betwijfeld worden.

Een tweede gebrek is het toekennen eener bezoldiging. Zullen *de aanzienlijksten van den lande* een tractement genieten, terwijl de burger dagelijks meer en meer belast wordt om de uitgeputte schatkist te stijven? Dit beneemt aan de vergadering den morelen invloed, dien belangeloosheid altijd onwillekeurig uitoefent: bovendien belet dit, de Kamer zoo talrijk te maken als het gewigt der zaak vorderen zou, daar bij keuze voor het leven altijd een goed deel der leden te oud is om met kracht te kunnen handelen.

Neemt men deze bezwaren weg en stelt men bij eene herziening der grondwet eene Eerste Kamer daar, door den Koning uit de aanzienlijksten gekozen, die zonder geldelijke belooning, openlijk en dus onder den zedelijken invloed der publieke opinie, iederen maatregel van wetgeving onderzoeken, dan kan zij hare bestemming bereiken, werkelijk *eene tweede instantie van wetgeving* worden.

Doch deze bestemming, de eenige, die zich voor het gezond verstand regtvaardigen kan, kende bij de oprigting niemand aan de Eerste Kamer toe.

Het is bekend dat de Hollandsche leden der commissie tot herziening der grondwet van 1814, na eenigen tegenstand, aan de leden uit de Zuidelijke Provinciën in hun verlangen naar eene Pairskamer toegaven; het rapport dier vereenigde commissie maakt het doel daarbij beoogd duidelijk.

« Ten einde alle overijling in de raadplegingen « te voorkomen, in moeijelijke tijden aan de « driften heilzame palen te stellen, den troon « te omringen door een bolwerk waartegen alle « partijen afstuiten, aan de natie eene volkomene « zekerheid te waarborgen tegen alle willekeu« rige uitbreiding van gezag" (namelijk der Tweede Kamer) enz. enz. (Rapport p. 42.)

Dit is dus het « *wezenlijk doel*" waarin « *de grond en wijziging dezer instelling*" door de commissie volgens hare eigene woorden gezocht is (p. 44.)

Iets verder spreekt de commissie nog « van « de afdeeling der Staten-Generaal, daargesteld « om driften en dwalingen van het oogenblik « tegen te gaan."

Volgens den geest der grondwet is dus de Eerste Kamer eene instelling om de woeste driften der Tweede te breidelen, een aristocratisch conservatief ligchaam, om de verderfelijke zucht naar nieuwigheden van de andere afdeeling der Staten-Generaal in toom te houden, een bolwerk des troons tegen de door de natie gekozene vertegenwoordigers.

Deze bestemming aan de Eerste Kamer toetekennen was van den beginne af aan eene dwaling, en is na de ondervinding van bijna 30 jaren eene ongerijmdheid geworden. De democratische geest van de onderste trap onzer vertegenwoordiging, is gebleken zóó gevaarlijk voor de natie niet te zijn, dat daarom een staatsligchaam dat jaarlijks 100,000 gl. kost, moet behouden worden; de kroon heeft gelukkig beter waarborg in het verstandig bewustzijn en de liefde der natie dan zij ooit in eene Pairskamer (haar constitutioneel *bolwerk*) vinden zou.

Deze behoort dus naar de eischen eener gezonde staatkunde gewijzigd te worden; zoo als ze thans is ingerigt mist zij allen verstandigen grond en is alleen aan een wanbegrip haar bestaan verschuldigd.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— De *Barmer Zeitung* deelt uit Much, van den 24. April, het volgende mede: « Eene kleine intrigue is oorzaak geworden, dat hier dezer dagen drie menschen op eene verschrikkelijke wijze aan hun einde kwamen. Een herbergier, die de gunst des publieks in groote mate genoot, had alle moeite aangewend, ten einde het verzoek zijns buurmans, om verlof tot oprigting eener tapperij, door de autoriteit te doen weigeren, natuurlijk, dewijl hij bevreesd was voor schade ten gevolge dezer onverhoopte mededinging. Het verzoek werd inderdaad afgeslagen en de afgewezene, die de bron dier weigering kende, gaf nu aan een' knuistigen arbeider eenig geld in de hand, met de boodschap, om daarvoor den wel-toegelaten tapper, bij gelegenheid, eens een duchtig pak slaag te geven. Ongelukkiglijk bood zich deze gelegenheid spoedig aan en de gehuurde kampvechter ranselde, zoo dapper op den bevoorregten herbergier los, dat deze daaronder bezweek. Toen, echter, de arbeider, ontsteld over zijn werk, de volle uitwerking zijner slagen had leeren kennen, sneed hij zich met een scheermes de keel af, waarop de aanleidende en werkelijke moordenaar zich een strop om den hals wierp en zich verhing. Alle drie personen waren in den tijd van een uur drie lijken.

ZWITSERLAND.

— De jongste berigten uit Zwitserland zijn van den 24. Opper-Wallizerland heeft de bovenhand behouden en de magt van Neder-Wallizerland is zoodanig verstrooid, dat er aan geen weder bijeen brengen te denken is. Deze droeve burgertwist heeft evenwel aanleiding gegeven tot eenen edelen trek van een' pastoor, die allezins eene eervolle vermelding verdient. Een der hoofden van de overwonnen partij, de heer *Ducey*, was in de handen vervallen der overwinnaars, die zich alreeds gereed maakten om hem te fusilleeren, toen een pastoor te midden van den woedenden troep doordrong en uitriep: « Ellendigen! men laat zijnen gevangene voor het minst den tijd, om zich tot de eeuwigheid voor te bereiden; laat mij hem, voor dat gij de straf aan hem voltrekt, den biecht afnemen." Dit zeggende, vat hij den [illegible] bij den arm, en begeeft hij zich met hem in de boschjes, die langs den Rhône groeijen; maar naauwelijks ziet hij zich alleen met hem, of hij zelf spoort hem tot de vlugt. — Daarna keert hij bedaard tot de reeds ongeduldig wordende verwinnaars, die hun slagtoffer van hem terug eischen; maar geen antwoord bekomen dan: « Hij is ontsnapt." Hoezeer ook naar bloed dorstende, hebben allen te veel eerbied voor den moedigen geestelijke gevoeld, om hem een haar te durven krenken.

ENGELAND.

— Op Maandag den 27. Mei, is de vrouw van den landman *Hobbs*, van Chiswich, bevallen van vier kinderen, zijnde, twee jongens en twee meisjes. Een der jongens is kort na de geboorte overleden. De drie overige kinderen zijn denzelfden avond gedoopt. De tweede jongen is insgelijks gestorven, de beide meisjes waren bij het ontvangen dezer tijding nog in leven. De moeder is in goeden welstand. Het zijne arme lieden, die reeds vóór deze vermeerdering een groot aantal kinderen hadden.

— De kolonel van het 21e reg. Engelsche troepen in Indien heeft het proces-verbaal naar Londen overgezonden van twee declaratien, door het hof van ger. onderzoek in Indiën ontvangen, betreffende een' moord, welke voor negen jaren door een soldaat van dat regement in Engeland is gepleegd. De hoofdzakelijke inhoud is deze: *William Towns*, fuselier bij het 21e reg., scheen sedert lang in eenen hoogst melancholieken toestand te verkeeren. Op zekeren dag, terwijl hij zich op wacht bevond, deelde hij zijne wroeging aan een zijner kameraden mede, ofschoon hij de oorzaak voor dezen nog verzweeg. Zijn toestand werd erger, zoo zelfs, dat hij een haat aan het leven kreeg. Hij besloot daarom tot eene zelfmoord, of tot eene misdaad; hij wilde namentlijk een zijner officieren vermoorden, opdat hij alzoo eene straf mogt ondergaan, welke hij reeds voor lang had verdiend. Zijn kameraad beproefde te vergeefs zijn wanhoop te verminderen, toen drie andere soldaten hem naderden en hem instantelijk aandrongen de redenen zijner wroeging te openbaren. *William* verhaalde nu daarop in vertrouwen, dat hij, negen jaren geleden, het bosch van Hinslesham in Engeland als strooper doorliep, en in hetzelve een boschwachter had doodgeschoten, dat een ander in zijne plaats gearresteerd en opgehangen was, terwijl hij, *William*, de laagheid en barbaarschheid had gehad, bij de executie tegenwoordig te zijn. De gedachte aan dit dubbele misdrijf had hem steeds vervolgd; doch de wroeging, dag aan dag steeds zwaarder wordende, was hem thans ondraagzaam; de schimmen der beide slagtoffers vervolgden hem des nachts in zijne droomen, en jaagden hem op den dag angst en schrik aan; de dood was voor hem de eenige uitvlugt voor de wroeging van zijn geweten. Bij de ontvangst dezer bekentenis heeft men in Londen terstond de zaak onderzocht, en bevonden, dat voor negen jaren werkelijk de moord van den boschwachter in het bosch van Hinlesham had plaats gehad. Deze stroopers in het bosch vernemende, begaf zich met zijn' knecht in hetzelve en bevond zich spoedig tegen over drie personen, welke hij trachtte in hechtenis te nemen; men geraakte handgemeen, met dat gevolg, dat de boschwachter een doodelijk schot ontving. Het geregt maakte zich spoedig meester van den vermeenden dader, zijnde zekere *Chalker*. Men bewees voor de Regtbank dat het geweer, op de plaats van het ongeval gevonden, en de hond, welke de stroopers vergezelde, beiden aan hem behoorden, waarop hij werd veroordeeld om opgehangen te worden. De ongelukkige *Chalker* ontkende wel de daad, en protesteerde tot het laatste oogenblik tegen het vonnis, doch het hielp hem weinig. Hij werd onschuldig ter dood gebragt, en liet eene vrouw met vele kinderen in armoede achter."

FRANKRIJK.

PARIJS, den 27. Mei. De bankier *Jacques Laffitte*, is gisteren avond alhier in den ouderdom van 77 jaren overleden.

— Een verschrikkelijke brand heeft den 2. Mei het dorp Villon, in het arrondissement Tonnerre van het departement de l'Yonne gelegen, bijna geheel in de asch gelegd. Door eenen geweldigen wind voortgejaagd, heeft het vuur er twee honderd huizen en de kerk vernield. Slechts twaalf wobingen zijn overeind gebleven; en ook deze zijn alle meer of min beschadigd. Men kan begrijpen, in welk eenen toestand de bevolking zich bevindt. Hier te Parijs worden gelden voor haar verzameld.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 28. Mei. Heden morgen had er voor de melkverkoopsters bij haar intreden van de stad eene verrassing plaats, welke de inwoners der stad met genoegen vernemen zullen. Aan alle de poorten bevonden zich policie-beambten, die met lactomètres (melkwegers) de zuiverheid van de ingevoerde melk moesten beproe-

ven. De met water gemengde waar werd in beslag genomen, en de schuldigen zullen zich daarenboven wegens hare vervalsching voor de bevoegde vierschaar moeten verantwoorden. De ontroering dergenen die zich bewust waren hare emmers onder de pomp te hebben gehouden, getuige reeds te voren, dat hare waar de proef niet kon doorstaan.

Deze maatregel der regering zal wel algemeen goedgekeurd worden en wij hopen, dat de proef meermalen zal herhaald worden, opdat men eindelijk hier eens melk mag drinken. *(Zou dit ook elders niet noodig zyn?)*

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 30. Mei. Heden morgen omstreeks half elf ure arriveerde in deze residentie Z. Keiz. M. Keizer Nikolaas van Rusland. Z. M. den Koning van deze aankomst onderrigt, is den Keizer een eind wegs te gemoet gereden. Aan het paleis afgestapt, werd de Keizer door Hoogstdeszelfs Koninklijke Zuster, H. M. de Koningin, en de Prinsen van het Vorstelijk Gezin verwelkomd. Z. Keiz. M. zal morgen reeds weder vertrekken, om de voorgenomen reis naar Engeland te volvoeren, en zal daarna wederom in deze residentie terugkeeren, ten einde er eenige dagen te verblijven.

— Heden morgen is de centrale afdeeling vergaderd geweest, om zich met het opmaken harer voorloopige verslagen over de wets-ontwerpen, die Dingsdag den 21. dezer zijn aangeboden, bezig te houden. Na de zitting hebben de afdeelingen een aanvang gemaakt met het onderzoek der voordragt van wet, ten aanzien der conversie.

— In de Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen eene Koninklijke Boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, houdende *verhooging der Begrooting over 1844 en 1845, ten behoeve der Vriesche wegen.*

GEMENGDE DINGEN.

De Directeuren der Oostindische Compagnie te Londen hebben het afscheid van den nieuwen bewindhebber tot middel gekozen om eens lekker te smullen en te banketeren; het zijn voortreffelijke eters de Engelschen. -- De Centrale Afdeeling van de Tweede Kamer is weder met verslagen maken bezig. -- Een deel van Zwitserland is in rep en roer. -- Joinville is tot bedaren gebragt; vrouw Mama heeft hem op eijerstruif onthaald; de lieve hemel weet welke concessien de luipaard den gekortwiekten arend afperst! -- De prins van Oetingen Wallerstein (rare naam) is te Munchen terug gekomen. -- Gevraagd een statistiek van gevaccineerde menschen. -- Te Havanna zijn 400 personen in hechtenis genomen. -- De Koning van Saksen heeft vier lange uren met postchaise Leopold conferentie gehouden; ze hebben zeker gedurende dien tijd een uit geknipt. -- Prins Hendrik der Nederlanden gaat naar zee. -- De luitenant Froger is geëikenkroond. -- Lintjes heeft zijn proces gewonnen; ieder mag voortaan het gouvernement bij een sloermaker vergelijken. -- De handschoenen van Ochse worden ingepakt. -- Te Athene is de groote broederschap ontdekt. -- De Fransche Minister Guizot heeft 1400 fr. op eene reis naar Eu versnoept; hij zal over die vrijpostigheid worden aangevallen; de Fransche afgevaardigden schijnen het ook uit hoeken en naden te pluizen. -- De Koningin van Engeland heeft een geheimen raad gehouden. -- In Toskane is eene onderaardsche stad ontdekt. -- Mijnheer Scharclens de Graney (wie hoorde immer zulken naam) is eervol uit zijn post ontslagen; neen, zoo staat het niet in de courant, hij kreeg eervol ontslag, dus het ontslag was eigenlijk *vol* van *eer*; nu, ieder die ontslag vol van eer *krygt*, zal zelf wel vol van eer zijn. -- Akerlaken met twee andere confrères zullen voor ditmaal passen; de eerstgemelde zou kramp in de vingers hebben van alle de leen- en bedelbrieven die hij ontvangen en opengemaakt heeft. -- Rachel is met Catharina de II opgetreden. -- Een negerslaaf sloeg zich het hoofd af. -- Sir Robert Peel vraagt Boerhavensche klompjes voor de verkoudheid. -- Te Parijs is men druk bezig om de gevangenissen in kloosters te herscheppen. -- De hertog van Mecklenburg-Schwerin is met den erfprins van Lippe te Konstantinopel gearriveerd. -- Het lijk van den alom geachte Willem Frederik Gustaaf Graaf van Athlone, burggraaf van Agrim, Graaf van Reede etc. is ter aarde besteld. -- Te Amsterdam is iemand door het breken eener balk van den schommel gevallen; ook heeft een lid van zekere scheepsekipagie een been gebroken; niemand heeft zich daar verhangen, anders zou het Handelsblad het wel opdreunen. -- Prinses Isabelle zal wegens die vervaerde diplomatie nooit van haar leven de bruidsponde beklimmen; waarom laten ze het mensch niet trouwen met dien waar ze zin in heeft. -- De Rotterdammers klagen over de Israelitische kooplieden en de policie daar ter stede; (H. B.) 't is waar, hetgeen de eerste te *veel* aan ijver hebben, kan de laatste aan vigilantie ontbreken. -- 't Heeft Z. M. behaagd de besluiten van Z. M. vader, omtrent de conflicten, die zooveel aanleiding gaven tot klagen, nu eerst in te trekken. -- Een niet extra onbevallig protestant recommandeert zijn persoon aan meisjes van 18 tot 24 jaren; adres te Doesborg (Haarl. C. 25. Mei.) -- Overleden Ds. Reinkingh, sedert 1787 (dus 57 jaren) predikant te Saaxum.

MENGELINGEN.

Wedervaren van LEENDERT VAN DEN BOVENKAMP en WOUTER DE VRIES, in de kolonie Suriname.

Toen omstreeks een jaar geleden, de predikant BETTING naar Suriname vertrok, was hij vergezelschapt door drie ondernemers, met name LEENDERT VAN DEN BOVENKAMP uit Elst, WOUTER DE VRIES uit Beest en Renooij en zekeren RIJSDIJK uit den Zevenhovenschen polder. Eerstgenoemde had zijne vrouw en kinderen in de hem toebehoorende woning te Elst voorloopig achtergelaten, dezelve aanbevelende aan de bescherming van den predikant VAN DEN BRANDHOF, die in moeijelijke omstandigheden, inmiddels aan dit huisgezin overkomen, op eene lofwaardige wijze aan deze aanbeveling voldaan heeft. De tweede kolonist, WOUTER DE VRIES, vertrok insgelijks naar Suriname, alleen voor zijn persoon; maar de derde, RIJSDIJK, was vergezeld van zijne vrouw en oude moeder. Het voornemen dezer lieden was een gezamenlijk huisgezin te vormen, bij hetwelk aan de twee eerstgenoemde kolonisten het niet aan vrouwelijke verzorging zoude ontbroken hebben; eene bijzonderheid die des te belangrijker voor hun was, omdat zij beide aan een huisselijk leven gewoon, van afgescheiden zouden zijn van hetgeen hun het dierbaarste was, waardoor een gezellig verkeer en onderlinge vertroosting eene ware en eerste behoefte voor hun werd. Als een eerste tegenspoed der onderneming moet aangemerkt worden, dat dit voornemen der kolonisten niet tot stand is kunnen worden gebragt. De vrouw namelijk van RIJSDIJK, was inmiddels in zwangeren staat geraakt en dadelijk na hare aankomst te Paramaribo bevallen. Het kind kwam te sterven. Nu kon de gouverneur der West-Indiën goedvinden, die vrouw, wier aanwezen op het voorgenomen etablissement zoo belangrijk was, tot minne te gebruiken voor zijn kind, daar mevrouw de gouvernante ook pas bevallen was, van de in Indiën zeldzame gelegenheid alzoo gebruik makende, om eene blanke vrouw tot min te bekomen. Wie maar even bekend is met den autokratischen regeringsvorm onzer kolonien, zonder grondwet, moet zich geenszins verwonderen dat de belangen van de Kraamkamer der gouvernante en van haar klein schreeuwertje hooger klonken, dan die van eene geprojecteerde kolonisatie onzer landgenooten. Deze kleine omstandigheden had gewigtige gevolgen voor de onderneming. RIJSDIJK veranderde nu in eens van sociale positie; de man der min van het kind van Zijne Excellentie den gouverneur is in de kolonien een geprivilegieerd persoon; RIJSDIJK bleef onder het beneficie van eene ligte ongongesteld in het hospitaal, stak althans geen hand uit aan den arbeid; welke nu geheel ten laste kwam van BOVENKAMP en DE VRIES. Dit was niet opbeurend voor hun; en eenmaal in het etablissement nabij den post Groningen gevestigd zijnde, waren zij dikwijls in eenen staat van verlatenheid, die hen ontmoedigde. Zij moesten dikwijls ter hunner verzorging verrigtingen bij de hand nemen, die de landman bij ons gewoon is aan de vrouwen overtelaten. Beiden gingen evenwel met lust aan het werk; in het begin hadden zij daartoe de noodige krachten, doch zij werden spoedig door het klimaat overmand en door hevige landkoortsen aangetast. Tot zeven keer toe hebben zij na hun herstel gepoogd den arbeid te hervatten, doch telkens werden zij bij het minste werk weder door de koortsen overvallen. Zij verklaren met geene mogelijkheid het twee uren 's morgens voor 8 ure te hebben kunnen uithouden; vooral was iedere bukkende arbeid hun ondoenlijk; zoodat men het eindelijk raadzaam geoordeeld heeft; hen beiden, bij steeds toenemende verzwakking, naar Europa te laten terugkeeren.

De berigten van die menschen aangaande de vruchtbaarheid van den grond zijn intusschen zeer voldoende; de tabak groeide er onder anderen bij uitnemendheid; het zaad, droog in de aarde geworpen, kwam vijf dagen later reeds als plant te voorschijn; BOVENKAMP heeft van den tabak door hem zelven geteeld, een staal medegebragt. De groenten kwam ook zeer weelderig op, doch de salade wilde niet kroppen, moest gebonden worden even als bij ons de andijvie. Met de zuivel van het vee ging het minder voordeelig; er waren op het etablissement in alles 93 koebeesten aanwezig. Men berekende dat vijf koebeesten zooveel melk gaven als bij ons een; hetgeen evenwel toegeschreven moest worden aan de vermoeijenissen door het vee op het transport geleden, deels ook aan de gewoonte in de West-Indiën gevolgd, van over dag de kalveren bij de koeijen te laten. Er was in de wateren een groote overvloed van visch, die gemakkelijk te vangen was, onderanderen zeer groote paling, die een schok gaven als men dezelve aanraakte. Het land was daar ter plaatse ook volkomen veilig: men kon overal alleen rondgaan, en ontmoette geen andere wilde dieren als apen, die niet schadelijk waren.

Omtrent hunne terugkomst verhalen die lieden, dat toen het hun gebleken was, dat zij met geene mogelijkheid twee uren daags in den ochtendstond konden werken en zij hunne krachten al meer en meer voelden verzwakken, zij zoowel aan den Predikant BETTING, als aan den Gouverneur van Suriname hun verlangen hebben te kennen gegeven om naar het vaderland terug te keeren, hetgeen hun dan ook is toegestaan, hebbende de Gouverneur bij die gelegenheid verklaard, dat hij hen al lang terug verwacht had. De derde kolonist RIJSDIJK, die geen veldarbeid verrigt had, wilde in het eerst met hen vertrekken, doch heeft zich daarna laten overhalen om in Suriname te blijven, alwaar hij dan ook zijne vrouw bij zich had, terwijl zijne oude moeder op het etablissement was overleden; doch hij scheen bij het afscheid nemen berouw te hebben van zijn genomen besluit. BOVENKAMP en DE VRIES zijn daarop na eenen gelukkigen overtogt den 15. April aan den Helder aangekomen met het schip *de Snelheid*, kapitein J. J. DORTER. Dadelijk na hunne aankomst hebben zij zich naar 's Hage begeven, zijn bij den Minister van Kolonien ter audientie toegelaten en daarop naar hunne haardsteden terug gekeerd. Het verhaal van die terugkomst is waarlijk aandoenlijk. Den 17. des avonds kwam BOVENKAMP aan deze zijde van Heteren in een klein herbergje aan, om daar te vragen, welke van zijne kinderen gedurende zijne afwezigheid gestorven was. Men deed hem hieromtrent bij vergissing eene verkeerde opgave. In die herberg gaf hij voor het eerst het verhaal van zijn wedervaren tot verbazing der aanhoorders; dit verhaal werd een dag later van woord tot woord bevestigd door de opgave van WOUTER DE VRIES, die met de koorts was achter moeten blijven. Denzelfden nacht ging BOVENKAMP nog door naar Elst, alwaar hij zich eerst bij eenen zijner bloedverwanten aanmelde, ten einde zijne vrouw op zijne terugkomst voor te bereiden en kwam daarna in den schoot van zijn verblijd gezin terug. Toen des anderen daags deze onverwachte terugkomst in den omtrek ruchtbaar werd, kwamen er wel vijfhonderd menschen achtereenvolgende aanloopen, om BOVENKAMPS wedervaren te vernemen en de heer kanton-regter MENSO te Rhenen liet BOVENKAMP door eenen dienaar der justitie ontbieden, ten einde hem extrajudicieel te verhooren.

Het verhaal van BOVENKAMP maakte een diepen indruk op het gemoed der landlieden, van welke er zoo velen gereed stonden denzelfden togt te ondernemen en die nu, door de afschildering van de ongezondheid des klimaats en de onmogelijkheid tot werken, de uitzigten zagen verdwijnen die men hun had gegeven. Men moet hierbij den moed en den vasten wil, door de predikanten VAN DEN BRANDHOF en COPIJN aan den dag gelegd, bewonderen. Zij lieten zich door deze opgaven niet afschrikken, maakten zich de tonteinen die in Suriname begaan waren ten nutte, wisten den moed, dien zij selven hadden, ook aan hen intebroezemen die zich aan hun lot verbonden hadden. Zij gaven het plan niet op, hetgeen waarschijnlijk zal worden ten uitvoer gelegd. Maar het is niet te ontveinzen dat de onverwachte terugkomst van BOVENKAMP en DE VRIES eene nadeelige uitwerking op hetzelve uitoefent. Die personen verklaren tot dusverre stellig niet weder te willen vertrekken en er genoeg van te hebben. De gezondheid van eerstgemelde heeft zich spoedig, op zee zijnde, hersteld; hij gevoelt zich evenwel nog niet geheel weder op vorige krachten; ook klaagt hij over eene spanning op de borst. DE VRIES daarentegen is hier te lande terugkomende, nog altijd behebt met de koorts en klaagt over beneknelling op de borst. Hij is naar Renoij teruggekeerd, alwaar hij thans zwaar ziek moet liggen en men nadere informatien omtrent zijnen toestand zoude kunnen inwinnen.

BOVENKAMP is bij zijne terugkomst zeer getroffen geweest over de goede behandeling, welke zijn gezin had ondervonden van den Predikant VAN DEN BRANDHOF. Hij ontwaarde daarin eene hartelijkheid, welke hij voor zijn persoon in de Indiën had moeten derven. De erkentelijkheid, welke BOVENKAMP daarvoor heeft, is waarschijnlijk van invloed geweest op het allezins gematigde, hetwelk in het hierboven ternedergestelde verhaal heerscht. Zijne eerste schilderingen waren wat meer gekleurd en bevatteden eenige bijzonderheden van meer personelen aard, welke wij, als niet tot de hoofdzaak afdoende, hebben achterwege gelaten. De hoofdzaak naar ons oordeel, komt hierop neder, dat de twee eenige Europeanen, welke bij de onderneming onder de keerkringen veldarbeid hebben beproefd, dien arbeid wegens daaruit voortvloeijende ziekte hebben moeten staken.

Een ieder die zich van de waarheid van het hierboven gestelde wil verzekeren, kan zulks doen te Elst en te Renoij; en hiermede kunnen wij volstaan, om de gegrondheid van ons beweren aan te toonen, dat de eerste proeven van veldarbeid door blanken in Suriname waren tegengevallen. *(Avondblad.)*

CORRESPONDENTIE.

Het stuk „Testament van Fortuné Ricard" in ons volgend No.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 1. Junij. Sedert den 30 Mei zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Diana, J. Sundberg, Gothenburg, hout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Hind, P. J. Gress, Hull, vlas.

Van Gend gezeild:

John Heads, G. Thomset, Londen, raapkoeken.

— Ook is van deze reede naar zee gestoomd Z. M. stoomschip Cerberus.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.